

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Instructio exorcistæ uole[n]tis dæmones ex perlere, diuisa in noue[m]
capita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Cuem modum teneat demon ad exiendum de humanis corporibus. Cap. 7.

C De malitijs & deceptionibus, quibus vititur demon erga exorcistam. Cap. 8.

C Qui potest exorcizare, & de modo, quem tenere debet exorcista, quando aliquem vult conurare. Cap. 9.

C De modo, quem tenet diabolus ad intrandum in humana corpora. Cap. 10.

D iabolus ingreditur in humana corpora propter desperationem, aut propter aliud peccatum, aut aliquando permittitur ad exercitationem. **P**rimo duo modi sunt ad vinctum dñi dei, sicut dicit Hieron. super Iobelez, vt h. 23. q. 5. **M**onsolium. **T**ertius modus est ad salutem anime, sicut legitur de aliquibus sanctis, qui fuerunt verati a demonibus vsq; ad finem vite eorum. Anteq; ergo diabolus humana corpora ingrediat, quasi semper, primo apparet eis in effigie alicuius hominis, qui mala morte est defunctus; aut repñtat aliquem suum consanguineum; aut apparet illi in effigie alicuius animalis terribilis, vel horribilis. Et sibi vsq; subito dispereat, sed ingreditur subito in eum. Et hoc vt plurimum accidit in nocte, & in locis opacis & obscuris. Et in talibus oppressis apparent signa que infra dicemus. Alii qui et intrant per os, aut aures, in modum venti; aut in modum vnius muris, sicut narrauerunt talia patientes. Aliquibus etiam dormientibus demones tale somnium induxerunt: qd vsq; eis videbatur qd demon post eos curabat; qui euigilantes inuenti sunt cum talibus signis demoniacorum; vsq; qd diabolus erat in eis; vt postmodum clare apparuit. Aliqui et ingrediuntur percutiendo collum, aut alia membra ipsorum. **C** De maleficijs. Cap. 11.

In omnibus autem maleficus est pactum aut manifestum, aut secretum, quod habet diabolus cum malefico: sicut qd currit si gulum malefici: qd quasi semper est res vana. Facto maleficio subito diabolus aut presentialiter, aut potestatiue ingreditur in illam personam, supra quam factum est dictum maleficium: Et hoc est ob aliquod occultum dei iudicium. Verum si esset aliqua persona sancta & pura, sicut erat beata Justina, nihil possent demones contra ipsam. De his autem longius & diffusius tractatur in summa Syluestrina, & summa Anastasiana, & in libro magistri Joannis inder:

nider, qui vñ pceptozū diuinę legis de decem pceptis. His adiungo, q̄ illa ossa, ⁊ penne infertę vna in alia: ⁊ multa ⁊ quasi infinita talia, que in lectis inveniuntur a demone deportata, sicut clare fuit deprehensus, sunt extrahēda, ⁊ igne cōburenda, vñ dñi psalmus: Erugat deus. Nec sequenda est illa superstitio, quā vulgus ponit de mittendis talibus rebus inuentis ad fluvium currentē. Hoc anno fuit q̄dā iuencula, cōtra quā quotidie fiebat maleficia: q̄ ea, q̄ inuenit in lecto, igne cōbussit. Cui sequēti nocte diabolus apparuit, ⁊ relatus est de tot p̄sonibus, quas faciebat, ⁊ q̄ cōbussērat ea q̄ inuenerat. Quā iniuriam nemo ei as fecerat. Cui iuencula spū sc̄to repleta viriliter r̄spondit, ab eo petēs ad qd venisset. Cui r̄spondit, q̄ violenter illuc missus fuerat.

De signis quibus cognoscitur aliquis esse demoniacus. Cap. 3.

Legitur, q̄ si quis non p̄t̄tinuare esum carnis hędine, p̄ dies 30. q̄ talis indicatur demoniacus. Aliqui demoniaci h̄nt oculos terribiles: ⁊ demones mēbra eorū ⁊ corp̄ destruūt miserabiliter, ⁊ interficiunt, nisi cito eis subueniatur. Aliqui fingunt se esse fatuos, ⁊ semper augent: sed discōperiuntur, ⁊ cognoscuntur, si nolūt dicere psalmū. Miserere mei deus, quoniam. **vel Qui habitat in ad: aut Evangelium sc̄ti Joannis. 1.** In principio ⁊ similia sancta. Est etiam magnum signum, q̄ si loquuntur sermonē alienū a patria sua: si non fuerunt extra patriam: ⁊ q̄ si personę illiterate ⁊ idrote loquuntur literaliter ⁊ cōgruenter: aut ēt cantant musicaliter: aut quando dicunt aliquid, quod ipsi nunquam dicere sciissent. Aliqui ēt demoniaci sunt muti ⁊ stupidi. Aliud quoq; signum est, q̄ eis superveniunt terrores, ⁊ cito recedunt. Potissimum autem cognoscitur quis esse demoniacus, quia si quando leguntur exorcismi, conturbantur: ⁊ hoc signum est p̄sentis diaboli, sicut infra dicemus.

De signis, quibus cognoscitur quis esse maleficiatus. Ca. 4.

Aliqui maleficiati h̄nt colorē faciei cedrinum, ⁊ aliqui oculos constrictos: oīa eorum membra vñr ligata, ⁊ h̄nt humores desiccatos. Duo autem potissima signa sunt, constrictio cordis ⁊ oris stomachalis: ⁊ q̄ videtur eis q̄ habent vñū bolum super stomachū. Aliqui h̄nt puncturas in corde tanquā si acubus esset punctum. Aliqui vñr cor eis corrodit. Aliqui habēt magnum dolorem in collo, aut renibus: ⁊ videtur eis q̄ talia

Et 3 membra

mebra a canibus lacerentur. Aliquibus vñ se hñe bōlluz in guttūre: quod ascēdit ⁊ descēdit. Quibusdā ligata est vena gñatio- nis. Aliqui hñt stomachū ita indispositū, q̄ emittunt per vomitū quicquid comedunt, vel bibunt. Aliquibus per ventrem discurrit ventus frigidissimus, aut tanquam flamma ignis. Ali- quibus signum est in digestionē cibi: ⁊ potissimum quando me- dicinē applicatē nihil prosunt infirmo. Aliquibus est circa col- lum continua pulsatio, quę videt̄ tremorē inferre. Ultra hec si- gna sunt etiam alia quamplura, quę practicando inueniens.

Conditiones exorciste: ⁊ qualiter se p̄parare debet. Cap. 5.

Oemoniaci ⁊ maleficiati citus liberātur in ecclā, q̄ in pal- uatis donibus. Et prius dēt cōfiteri. Laudo q̄ exorcista sit sacerdos, qui d̄ esse homo vite sanctę, bñ p̄fessus ⁊ cōtritus, ⁊ super oīa humilis; opus hoc diuine oīpotentię attribnendo. Qui horret infirmū, vt oē adiutorū a diuina maiestate expectet, a se aut̄ nihil, nisi modicum laboris, qui ē est ex grā dei. Non sit etiā auarus; q̄ petendo pecunias, aut expectando perderet do- num tantę gratię. Tamē si pauper est, scire potest recipere cle- mosinam sibi datam. In illa die omnino celebret prius; q̄ dia- bolus plus timet manuum impositionem, ⁊ presentiam suam.

CDe signis quę apparent, quando sacerdos con- iurat malefictatum. Cap. 6.

Exorcista moneat demonia cū vel maleficiatum, ⁊ recolle- gat mētē suā, ⁊ eā ad deū dirigat cū firma fide ⁊ spe libera- tionis suę a diuina maiestate, si expedit salutē animę suę. Et beat̄ crucifixū in manib⁹ suis, ⁊ ponat reliquias scōrū ligatas in pā- no serico super cor eius, aut super stomachū; ⁊ ipse faciat signū cū manu, quotiescunq̄ senserit in aliqua sui corporis parte com- moueri, aut pungi. Et hoc vt sacerdos non cōturberet; sed vt sciat ad quę verba magis diaboli p̄turberet. Et finita p̄iuratione pe- tar cū sacerdos de accidentibus, quę sibi p̄tigerunt. Hęc signa solent accidere qñ sacerdos ponit manū super caput: quia sen- tiunt sub manu rē frigidissimā tanq̄ glaciē. Aliquibus descen- dit vētus per humeros ⁊ renes, qui est frigidissimus. Aliquibus caput in immensum aggrauatur. Aliquibus cerebrum constrin- gitur, ⁊ perforatur: sicut si gladio percuteret. Aliquibus inflam- matur caput ⁊ facies, aliqñ tota persona, ac si esset vapor ignis.

Aliquibus febtilis immēsa cū dolore capitis evehit: et totum corpus extenuatur et frangitur. Sed oīa ista accidentia parum durant: quia iuratio tollit demonis vigorem. Aliquibus stringitur guttur, adeo quod vix strangulari. Aliquibus ad officium stomachi mouetur quedam res ad modum pile, ac si essent vermes, ac formice, aut rane. Quibusdam accidit vomitus magnus stomachi. Aliquibus maxima tortura in visceribus. Nonnullis ventris vehementer inflatur. Quibusdam stringitur cor: ac si intolerabiliter feriretur. Ostenditur etiam demon in aliqua parte corporis palpando sicut piscis, aut in modum formicarum. Aliquando pertransit a capite usque ad digitos pedum, sicut ventus, et e contra. Ultra ista signa quamplura alia practicando videbis: quia diuersi demones faciunt diuersa signa.

De modo, quem tenet diabolus ad egrediendum de corporibus. Cap. 7.

Si fuerint diaboli, qui loquuntur, iura eos quod dimittat corpus illud liberum et expeditum, sicut erat quando fuit baptizatus. Et fac eum dare signum discessus, per extinctionem candelę. Si vero sint diaboli, qui non loquantur, sicut inueniuntur in maleficiis, erunt aliqui per os in modum flammę ignis: aliqui in modum venti congelati. Et in exitu videbis inflari guttur. Egrediuntur etiam per aures simili modo discedentes a stomacho, seu corde. Aliqui exiunt per secessum in similitudinem pile, que semper gyratur donec exeat. Aliqui in similitudinem rane, que serpit donec fuerit egressa. Aliqui in similitudinem venti frigidissimi.

De malitiis et deceptionibus, quibus vniuntur demones ad exorcisiam decipiendum. Cap. 8.

Aliqui demones in odio habent verba sancta, quod antequam conuocentur, discedunt. Alii expectant iurationem, sed postea non possunt ea sustinere. Aliqui autem sunt a deo maligni, quod faciunt fatigari exorcista per magnam ipsius spatium, ut appareat infirmo, quod non sit demontacus, et ut faciant fatigari, et pati exorcista. Aliqui postquam sunt manifestati abscondunt se, et relinquunt corpus liberum ab omni fastidio: taliter quod infirmus putat se esse omnino liberatum: sed non debet cessare exorcista, donec viderit signa liberationis. Aliqui demones ponunt omnia impedimenta, que possunt infirmo, ut non si faciat iurare. Quidam conantur persuadere quod sunt infir-

mitates naturales: et quia res est vna tripha. Aliqui in medio conurationis faciunt dormire infirmam: et ostendant ei aliquam visionem crucifixi, vel aliorum sanctorum subtrahendo se, ut sciet secreti: et ostendant infirmum liberum. Aliqui ostendant maleficium factum super ipsum, et auctores malefici, et modum ad illud dissipandum. Sed sit cautus exorcista, ne faciat aliquas superstitionem. Non iureris si diabolus in susceptione sacramenti eucharistie demoniacum non conturbet: quia postquam intravit, paulatim despicit, et non timet sancta, immo loquitur mysteria fidelis sancte, et confitetur divinam maiestatem. Et supponit personam veratam, et ei loquitur in corde, et facit eam perturbari pro re minima. Maius tibi dico, quod aliqui demones post longam verationem factam alicui persone, si non expellunt, loquuntur per os eius quasi semper, et cessant ei nocere. Postea tandem deprehenduntur.

Quid potest exorcizare: et de modo, quem tenere debet exorcista in coniurando aliquam personam. Cap. 9.

Dicitur autem, quod quilibet sacerdos, et maxime parochialis, et quilibet diaconus, aut subdiaconus si sibi fuerit commissum per episcopum, vel presbyterum, potest exorcizare. Hoc et potest quilibet purus exorcista de commissione ut supra. Et si sacerdos vel diaconus exorcizat, debet habere super albam, vel super pelliceum stolam: si vero subdiaconus, manipulum: si acolytus vel exorcista, superpelliceum et cottam tamen. Volens igitur sacerdos demones expellere, vel adiurare per preteritam sibi traditam, debet primo seipsum mundare per humilem et legitimam confessionem suorum peccatorum: et missa celebrata, si persona demoniaca vel maleficiata est sana, ducatur ad ecclesiam: quia ibi facilius obtinebitur victoria: et si fuerit infirma, vel multum debilis, conuocetur in domo, hoc modo. Habeat exorcista superpelliceum et stolam, et ponat partem stolae collo maleficiati, et reliquias sanctorum super cor eius, aut super osificium stomachi, postea incipiat exorcismum: Et quando peruenerit ad conuincationem, replicet ipsam usque decies semper per penam augendo. Et si videt profectum in ipsa, continuet usque ad liberationem. Et si magis timeret exorcismum, lege illum: quia vnus demon plus timet vnam rem quam aliam. Et non deficias a fine, sed oportet perseverare duabus, tribus, quatuor, aut sex horis continuis, et plus donec habeas victoriam. Et demones obstinati.

nati semper querunt defatigare exorcistā, vt desinat pro labore
 & lassitudine exorcizare. Et plus timent in prima q̄ in secunda
 vice: q̄ reputant se fuisse cōsecutos victoriā: q̄n̄ dimittit pp̄ lassi-
 tudinē exorcizare. Et si in prima die non fuerit liberatus, profe-
 quatur secundo & tertio, quousque liberetur ex toto. Quia vide-
 bis quod die dēmones magis debilitari. Sint ēt p̄ntes & fideles
 qui etiam orant deum pro infirmo. Debet exorcista ante omnia
 facere p̄ceptum dēmonibus alijs, qui venissent ad succurren-
 dū dēmoni vexanti in hunc modū. **C** Precipio vobis dēmo-
 nes, qui venistis in succursum & adiutoriū istius, vel istorū dē-
 monum, hanc dei creaturā **Itē** vexantis, vel vexantiū: ex parte
 sanctissime Trinitatis **Pa** * tris & **fi** * li, & spūs * sancti, &
 sub pena excōicationis maioris, & minoris late s̄niē, & sub pena
 detractionis in infernum, & sub pena immersionis in stagnum
 ignis & sulphuris per manus inimicorū vestrorum, & sub pena
 tradendi vos in potestatem inimicorum, ac condemnandi vos
 in stagnum ignis & sulphuris per cētum annos: quatenus nul-
 lus adiutorium vel fauorem detis illis dēmonibus, qui vexant
 corpus istius creature **Dei** **Itē** sed discedatis statim, & eatis ad
 loca vobis deputata. Ecce * crucem Domini: fugite partes
 aduersę, vicit leo de tribu Juda, radix David. **C** Exorcizatu-
 rus igitur facta diligenti cōsuetudine, & habitu absolute, in-
 datus sacris vestibus pro s̄uō ordinis qualitate, seipsum corde
 humilians, & peccatorem reputans, nec in sua, sed domini po-
 tentia confidens, deuote, attente, constanter, fidenter, & intrep-
 de faciens sibi signum crucis in sua fronte ter, & dicens **In no-**
mine pa * tris, & **fi** * li, & **spiritus** * sancti. **Itē** Amen.

Ponat manum suam super caput demoniaci: & eam continue
 tenens humili ter dicat non solum verbotenus & superficiali-
 ter: sed etiam bonafide loquentes exorcismos.

C Incipit exorcismus beati Ambrosii, archiepi mirabilis effi-
 cacie sup̄ demoniacos: cuius practica pp̄rie spectat ad sacerdo-
 tes. Tu igit̄ qui cuiusq̄ fueris nulla leuitate ductus, sed sola ne-
 cessitate, vel charitatis cā, hanc rē disponas assumere arduā: &
 op̄s q̄ p̄missio triū dierū ieiunio, tertio mane diligēter, ch̄ cōtri-
 tione p̄fessus missā de spū sc̄to deuotissime celebres, facie do in
 ipsa missā cōmemoratiōē de infrascriptis orationibus. **Dio,**

Deus